

U
C
E
N
I
C
I
E

Cum Poți Fi Vindecat

Gordon Lindsay

Alfa Omega Publishing

Publicată în original în limba engleză sub titlul:
How You Can Be Healed
Christ For the Nations
P.O. Box 769000, Dallas TX 75376-9000
Copyright © by Gordon Lindsay

Tradusă și publicată cu permisiune.
Toate versetele sunt preluate din traducerea Cornilescu a Bibliei.

Traducere: Ionela Băloi
Corectură: Daniela Groza
Grafică copertă: Iulia Zarate Crihălmean
Tehnoredactare și adaptare grafică: Gabi Giulușan

Versiunea în limba română: Cum poți fi vindecat

Editura Alfa Omega Publishing
CP 1141, OP 8, Timișoara
300890, România
Tel/Fax: +(40) 256-284.912
E-mail: comenzi@alfaomega.tv
Comenzi on-line: www.alfaomega.tv/magazin

ISBN 978-973-1734-88-0

Capitolul 1

Cum poți fi vindecat

Căutând un remediu pentru bolile care au chinuit atât de mult omenirea, este important să învățăm ceva despre cauză și origine. De unde a venit boala? A trimis Dumnezeu boala în lume sau este de la dușmanul Lui, Satana? Haideți să reformulăm întrebarea. Care este de fapt motivul pentru atâta durere și chin în lumea aceasta?

Marele val de boală și nenorocirea care vine în urma lui, în ciuda tuturor eforturilor noastre umane, copleșește încă omenirea, iar în prezent nu se cunoaște nicio metodă de a combate acest val. Aceasta este o problemă care preocupă lumea în care trăim.

Adevărul este că, așa cum vom vedea, cauza bolii este de natură spirituală. De aceea, cel mai bun remediu pentru bolile mintale și organice este unul spiritual.

Când primii oameni, Adam și Eva, au fost creați și puși în grădina Edenului, aceștia au avut trupuri perfecte, deși erau muritoare. Nu au avut vieți eterne – doar vieți muritoare. În mijlocul grădinii Dumnezeu a plantat Pomul Vieții, care a simbolizat imortalitatea. Dacă Adam și Eva nu s-ar fi împotrivit lui Dumnezeu, probabil că în timp li s-ar fi permis să ia din fructul pomului și să devină nemuritori. Neascultarea lor a adus păcatul în lume, și odată cu păcatul a intrat și moartea, care i-a afectat pe ei și urmașii lor (Romani 5 : 12).

Păcatul a venit în lume, de aceea este, direct sau indirect, cauza pentru moarte și boală. De exemplu, copilul unui bețiv suferă pentru păcatul părintelui său. Copilul unei mame bolnave s-ar putea naște orb. Totuși, așa cum a zis Isus, de multe ori boala nu este rezultatul păcatului și nici al părinților (Ioan 9 : 3). Cauza ar putea avea rădăcini mult mai vechi. Este evident că în lume nu ar mai exista boală dacă Adam și Eva n-ar fi păcătuit.

Trupurile noastre sunt create în așa fel încât să reziste la boală. Dacă nu era așa, rasa umană ar fi fost distrusă. Cu toate acestea, dacă imunitatea naturală a trupului este scăzută, boala are șanse mari ca să lovească trupul. Efortul fizic exagerat, neîngrijirea corespunzătoare a trupului sau, pur și simplu, păcatul, pot să slăbească rezistența naturală. Boala poate să se agraveze în aceste condiții. Întotdeauna există o cauză. Proverbe 26 : 2: „Cum sare vrabia încoace și încolo și cum zboară rândunica, așa nu nimerește blestemul neîntemeiat.” Cauza indirectă a tuturor bolilor rasei umane este păcatul, deși ar putea exista și alți factori care contribuie la aceasta. Acest lucru reiese din versetele din Deuteronom 28 : 15, 22, 27 – 28:

„Dar dacă nu vei asculta de glasul Domnului Dumnezeului tău, dacă nu vei păzi și nu vei împlini toate poruncile Lui și toate legile Lui, pe care ți le dau astăzi, iată toate blestemele care vor veni peste tine și de care vei avea parte. Domnul te va lovi cu lingoare, cu friguri, cu obrinteală, cu căldură arzătoare, cu secetă, cu rugină în grâu și cu tăciune, care te vor urmări până vei pieri. Domnul te va bate cu buba rea a Egiptului, cu

bube rele la șezut, cu râie și cu pecingine, de care nu vei putea să te vindeci. Domnul te va lovi cu nebunie, cu orbire, cu rătăcire a minții.”

Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, a identificat boala cu păcatul atunci când a zis unui om paralizat: „Fiule, păcatele îți sunt iertate” (Marcu 2 : 5). Biserica Primară a recunoscut legătura dintre păcat și boală. În Iacov 5 : 13 – 15 se poruncește bătrânilor să se roage pentru cel bolnav. Ni se spune că „rugăciunea făcută cu credință va mântui pe cel bolnav, și Domnul îl va însănătoși; și, dacă a făcut păcate, îi vor fi iertate” Iacov a urgentat în versetul următor: „Mărturisiți-vă unii altora păcatele și rugați-vă unii pentru alții, ca să fiți vindecați. Mare putere are rugăciunea fierbinte a celui neprihănit.”

Satana, inițiatorul bolii

Se ridică o întrebare legată de locul de unde vine boala. Răspunsul pe care ni-l oferă Biblia este că boala și suferința vin de la Satana, cel rău – el este autorul bolii.

În relatarea despre Iov ni se spune că Dumnezeu a zidit un gard invizibil în jurul lui, ca Satana să nu se poată atinge de el. Din motive despre care nu putem să vorbim acum, într-o zi Dumnezeu și-a luat protecția și a permis Satanei să se atingă de Iov cu bube dureroase. Observați că, deși Dumnezeu i-a dat permisiunea, Satana este cel care a lovit pe Iov cu bube.

„Și Satana a plecat dinaintea Domnului. Apoi a lovit pe Iov cu o bubă rea, din talpa piciorului până în creștetul capului.” (Iov 2 : 7)

Dumnezeu este Cel care a auzit strigătul lui Iov și l-a vindecat. La fel este și cazul femeii ce suferea de o infirmitate – nu putea deloc să-și îndrepte spatele, iar Isus a vindecat-o. Femeia fusese bolnavă timp de 18 ani. Isus i-a descoperit cauza bolii în conversația cu liderii religioși. Satana este cel care a ținut-o legată.

„Dar femeia aceasta, care este o fiică a lui Avraam și pe care Satana o ținea legată de optsprezece ani, nu trebuia oare să fie dezlegată de legătura aceasta în ziua Sabatului?” (Luca 13 : 16)

Observați din nou că, atunci când Petru a vorbit despre Hristos, el a făcut o legătură între lucrarea de vindecare și lucrarea de eliberare din mâna Satanei:

„Cum Dumnezeu a uns cu Duhul Sfânt și cu putere pe Isus din Nazaret, care umbla din loc în loc, făcea bine și vindeca pe toți cei ce erau apăsați de diavolul; căci Dumnezeu era cu El.” (Faptele Apostolilor 10 : 38)

Așadar, vedem că vindecarea a avut loc și a eliberat oamenii de opresiunea diavolului. Vedem că acest verset nu are doar un limbaj poetic. Văzând și studiind miracolele Domnului nostru, vedem că de cele mai multe ori spiritele rele erau implicate în cauza bolii. Acestea trebuiau scoase afară înainte ca persoana să se facă bine. Biblia vorbește despre spiritul surzeniei, spiritul seducției, spiritul minciunii, spiritul nebuniei, spiritul infirmității, spiritul perversității, spiritul răutății, spiritul necurăției și spiritul prostiei. Toate acestea au diferite forme prin care afectează sau înșală oamenii.

Puterea Satanei asupra oamenilor diferă de la om la om. În multe cazuri, abia își poate exercita puterea. Mii de creștini sunt chinuți de dușman, pentru că nu au învățat să-și folosească autoritatea în Hristos și să mustre dușmanul. Diavolul nu poate

posea un adevărat creștin, dar îl poate asupri. Credincioșii trebuie să învețe să se ridice în Numele lui Isus și să biruie în fața asupritorului.

Pe de altă parte, din nefericire, sunt mai mulți oameni decât am vrea noi să credem, care sunt posedați de demoni. Unii devin complet controlați de Satana – o cauză a nebuliei. Asemenea persoane nu au niciun fel de putere asupra lor pentru a-și exercisa credința pentru eliberare. Aceștia sunt ca și omul posedat pe care Isus l-a găsit în morminte (Marcu 5 : 1 – 19). Dacă nu-și exersează cineva credința asupra lor, aceștia s-ar putea să nu-și mai revină vreodată.

Unii vor eliberare de boală, dar nu și de păcatele lor. Trebuie să ne amintim că promisiunea este o dublă vindecare de un dublu blestem. „Binecuvântă, suflete, pe Domnul și nu uita niciuna din binefacerile Lui!” (Psalmul 103 : 2 – 3). Promisiunea oferă mai întâi eliberare de păcat, apoi eliberare din boală.

Când Ezechia, împăratul Israelului, a fost bolnav de moarte, și-a întors fața către perete și s-a rugat. Dumnezeu a auzit rugăciunea lui și i-a zis: „Ți-am auzit rugăciunea și ți-am văzut lacrimile. Iată că te voi face sănătos; a treia zi, te vei sui la Casa Domnului.” (2 Împărați 20 : 5) Anumiți oameni, căutând vindecare, se gândesc prea puțin ca să Îl slujească pe Domnul după ce sunt vindecați, dar nu și Ezechia. În a treia zi după vindecarea sa, Ezechia a mers la Casa Domnului și s-a închinat lui Dumnezeu pentru minunata eliberare.

Isus a vindecat un bărbat invalid, care a zăcut timp de 38 de ani într-o condiție de neputință absolută, lângă un bazin din Betesda. După aceea, Domnul i-a zis: „Iată că te-ai făcut sănătos; de acum să nu mai păcătuiești, ca să nu ți se întâmple ceva mai rău.” (Ioan 5 : 14) Isus a spus că persistarea în păcat ar putea să ducă la o stare mult mai rea (Luca 11 : 24 – 26). Din această declarație putem să deducem că boala bărbatului a fost cauzată de un păcat anterior din viața lui.

O femeie păgână a venit la Hristos ca să ceară vindecare pentru fiica ei care era posedată de un demon. Domnul a compătimit-o și a avut, într-adevăr, milă de ea, dar a realizat că nu era încă pregătită. Sunt unii care ar dori să aibă slujitorii rugându-se toți odată pentru fiecare și oricine care dorește vindecare. Isus nu a vindecat întotdeauna în momentul în care I s-a cerut.

Domnul nu a răspuns femeii în același timp. Ea a cerut ajutorul Lui, „dar El nu a spus nimic”. De ce? Ea i-a zis: „Oh, Doamne, Fiul lui David!” Ca „Fiu al lui David”, El nu a putut să o ajute. Fiind recunoscut doar ca om, El nu a putut să facă nimic pentru ea. Totuși, ea a încercat din nou: „Doamne, ajută-mă”. În acest moment, Isus i-a vorbit. Totuși, răspunsul Lui părea a fi o respingere a cererii ei. El a zis: „Nu este bine să iei pâinea copiilor și s-o arunci la căței!” (Matei 15 : 26) Putea ea să îndure un asemenea test? A putut și a reușit. A hotărât că fata ei are să fie vindecată. Nu a acceptat un refuz. Cu adâncă umilință a acceptat cuvintele Domnului Isus și le-a făcut un argument pentru vindecarea fiicei sale! A zis: „Da, Doamne, dar și căței mănâncă firimiturile care cad de la masa stăpânilor lor.” Domnul, uimit de credința femeii, i-a răspuns la rugăciune. I-a zis să meargă spre casă; fiica ei a fost vindecată. Salvarea a venit în casa lor.

Capitolul 2

De ce vindecă Dumnezeu?

Hristos vindecă datorită compasiunii

Dacă Hristos vindecă astăzi bolnavii, de ce îi vindecă și în ce condiții face acest lucru? El vindecă datorită compasiunii. Matei 14 : 14 declară că, atunci când mulțimile de oameni și-au adus bolnavii la El, „Lui I s-a făcut milă de ele și a vindecat pe bolnavi”. Când cei doi orbi au venit la El și au plâns, Domnului Isus „I s-a făcut milă de ei, S-a atins de ochii lor, și îndată orbii și-au căpătat vederea, și au mers după El.” (Matei 20 : 34)

Vindecarea este pâinea copiilor

Observați din nou cuvintele pe care le-a rostit Hristos femeii păgâne. A zis: „Lasă să se sature mai întâi copiii; căci nu este bine să iei pâinea copiilor și s-o arunci la căței.” (Marcu 7 : 27). Adevărul este că, atunci când cineva devine copil al lui Dumnezeu, acesta nu trebuie să cerșească pentru vindecare... pentru că vindecarea este „pâinea copiilor”. Ești tu un copil al lui Dumnezeu? Atunci ai dreptul să primești vindecare. Dacă nu ești, atunci poți să devii în acest moment, cerând Domnului Isus Hristos să vină în inima ta. Vindecarea divină nu este un lux destinat doar puștinilor favoriți. Toți copiii lui Dumnezeu, prin virtutea poziției lor în Hristos, au dreptul să primească binecuvântarea.

Vindecarea a fost profetită în jertfa de ispășire a Domnului Isus Hristos

De ce vindecă Hristos pe cei bolnavi și suferinzi? Vindecă pentru că vindecarea este în ispășire. Isaia, profetul, privind spre vremea venirii lui Mesia, a spus: „Totuși El suferințele noastre le-a purtat, și durerile noastre le-a luat asupra Lui, și noi am crezut că este pedepsit, lovit de Dumnezeu și smerit.” (Isaia 53 : 4) Duhul profeției interpretează acest verset într-un mod remarcabil. Spre uimirea oamenilor, Isus a vindecat-o pe soacra lui Petru. Apoi, în timp ce se lăsa seara și Sabatul era pe sfârșit, o mulțime de oameni și-au adus bolnavii pentru a fi vindecați. Isus i-a vindecat pe toți datorită motivului dat în următorul pasaj din Scriptură:

„Seara, au adus la Isus pe mulți îndrăciți. El, prin cuvântul Lui, a scos din ei duhurile necurate și a tămăduit pe toți bolnavii, ca să se împlinească ce fusese vestit prin prorocul Isaia, care zice: <<El a luat asupra Lui neputințele noastre și a purtat bolile noastre.>>” (Matei 8 : 16, 17)

Așadar, ni se spune foarte clar că Isus a vindecat pentru că la calvar a purtat boala și suferința la fel cum a purtat și păcatele rasei umane. Aceasta nu este o interpretare umană a profeției lui Isaia, ci una dată de Duhul lui Dumnezeu. Următorul verset din Isaia scoate acest fapt și mai mult în evidență. „Prin rănile Lui suntem vindecați.” (Isaia 53 : 5)

De aceea, din moment ce vindecarea divină este cuprinsă în ispășire, este o parte la fel de importantă cum este iertarea de păcat. Într-adevăr, toate binecuvântările spirituale pe care le primim, fie salvarea, vindecarea sau orice altceva, sunt obținute prin jertfa de ispășire a Domnului Isus Hristos și nu prin meritele noastre personale.

Hristos vindecă pentru a arăta gloria Tatălui

Foarte mulți susțin că Dumnezeu trimite copiilor Lui boala pentru a-Și descoperi gloria. Acest lucru nu este adevărat. De fapt, este chiar opusul. Boala și suferința i-au făcut pe mulți să pună la îndoială providența lui Dumnezeu. Pe de altă parte, atunci când a avut loc vindecarea, oamenii L-au glorificat pe Dumnezeu:

„Atunci au venit la El multe noroade, având cu ele șchiopi, orbi, muți, ciungii și mulți alți bolnavi. I-au pus la picioarele Lui, și El i-a tămăduit; așa că noroadele se mirau, când au văzut că muții vorbesc, ciungii se însănătoșesc, șchiopii umblă, și orbii văd; și slăveau pe Dumnezeul lui Israel.” (Matei 15 : 30, 31)

Hristos vindecă pentru a-Și dovedi misiunea

Hristos vindecă pentru a arăta care este misiunea Lui pentru omenire. El a zis evreilor: „Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți. Dar dacă le fac, chiar dacă nu Mă credeți pe Mine, credeți măcar lucrările acestea, ca să ajungeți să cunoașteți și să știți că Tatăl este în Mine, și Eu sunt în Tatăl.” (Ioan 10 : 37 – 38)

O văduvă din Sarepta, după ce Dumnezeu i-a înviat și vindecat copilul, a recunoscut că profetul Ilie era un adevărat om al lui Dumnezeu. (1 Împărați 17 : 24)

În Marea Trimitere, vindecarea celor bolnavi în Numele lui Isus era unul din semnele adevăraților credincioși. (Marcu 16 : 17)

Unii au dedus că divinitatea lui Hristos a fost pe deplin dovedită și nu mai este nevoie și astăzi de miracole. Ca și când astăzi întreaga lume crede în Hristos! Adevărul trist este că astăzi sunt sute de milioane de oameni care nu-L cunosc pe Isus ca Mântuitor al lor. Puterea supranaturalului pentru a confirma cele spuse de Hristos este necesară mai mult ca oricând.

De ce vindecă Isus astăzi? Vindecă pentru că este în natura Lui ca să vindece. Vindecă pentru că este scopul Lui ca să distrugă lucrările celui rău (Faptele Apostolilor 10 : 38 și Ioan 3 : 8). El vindecă astfel încât cei bolnavi, care sunt însănătoșiți, să-L poată sluji pe El cu bucurie. El vindecă pentru ca cel vindecat să poată merge în câmpul de misiune și lucrare a Domnului Isus.

Capitolul 3

Este voia lui Dumnezeu ca să te vindece?

Întrebarea pe care și-o adresează mulți nu este „Poate Dumnezeu să vindece?” Dacă cineva crede că Dumnezeu a creat corpul uman, atunci el trebuie să creadă că Dumnezeu poate ca să-l vindece. Întrebarea pe care și-o adresează foarte mulți oameni este „Va vindeca El oare?” Dacă e așa, care sunt condițiile necesare pentru ca El să vindece? Pentru a răspunde la această întrebare, haideți să privim în Biblie, pentru că doar Biblia ne poate da o răspuns. Credem că poate da un răspuns, așa că nimeni nu ar trebui să înțeleagă greșit.

Un leproș a venit la Isus fără să știe cu certitudine dacă era voia Lui ca să-l vindece de lepră. În neștiința lui, a întrebat: „Doamne, dacă vrei, poți să mă cureți.” (Matei 8 : 2) În acel moment, Isus a demonstrat pentru totdeauna că a fost voia Lui, punând mâna pe sârmanul leproș și spunând: „Da, vreau; fii curățat.”

Unii oameni se contrazic spunând că Dumnezeu a vindecat în zilele din vechime, dar nu este voia Lui ca să vindece și astăzi. Totuși, aceleași persoane, din momentul în care se îmbolnăvesc, sună imediat doctorul și cer să fie vindecați. Nu spun niciodată: „Domnule doctor, cred că nu este voia lui Dumnezeu ca eu să fiu vindecat; pur și simplu, lasă-mă să sufăr.” Vedeți, deși cu gura lor spun că nu e voia lui Dumnezeu ca să fie vindecați, în inimile lor știu că este voia Lui ca să fie vindecați. Altfel, nu ar fi un ipocrit cel care pretinde că este creștin, și apoi, în același timp, încearcă să iasă din voia lui Dumnezeu? Scriptura îi învață de la început că este voia lui Dumnezeu ca oamenii să fie vindecați. Isus a dat poporul Său legământul de vindecare! A făcut o lege din aceasta! „Moise a strigat către Domnul; și Domnul i-a arătat un lemn, pe care l-a aruncat în apă. Și apa s-a făcut dulce. Acolo a dat Domnul poporului legi și porunci, și acolo l-a pus la încercare.” (Exodul 15 : 25) A mers mai departe de atât. Le-a zis că dacă se vor supune și vor asculta de El, nu se vor îmbolnăvi:

„Dacă vei asculta cu luare-aminte glasul Domnului Dumnezeului tău, dacă vei face ce este bine înaintea Lui, dacă vei asculta de poruncile Lui și dacă vei păzi toate legile Lui, nu te voi lovi cu niciuna din bolile cu care am lovit pe egipteni; căci Eu sunt Domnul care te vindecă.” (Exodul 15 : 26)

Cartea Psalmilor este marea carte inspirațională a Bibliei. Ne spune să nu uităm niciuna din binefacerile Domnului:

„Binecuvântă, suflete, pe Domnul, și tot ce este în mine să binecuvânteze Numele Lui cel sfânt! Binecuvântă, suflete, pe Domnul și nu uita niciuna din binefacerile Lui! El îți iartă toate fărădelegile tale, El îți vindecă toate bolile tale...” (Psalmul 103 : 1 – 3)

Mulți oameni își aduc aminte de binefacerile mântuirii, dar trec cu vederea toate beneficiile vindecării. Drept rezultat, e posibil ca aceștia să sufere din cauza bolii și a durerii – totul din cauză că nu au cunoscut acest mare beneficiu. O altă promisiune

dată nouă se găsește în Vechiul Testament. Ni se spune că cei care își pun încrederea în Dumnezeu „...nu vor fi ajunși de nicio nenorocire, nicio urgie nu se va apropia de cortul lor”. (Psalmul 91 : 10)

Secole mai târziu, când Domnul Isus Și-a început lucrarea de misiune, El a predicat una din primele sale predici în casa Lui din orașul Nazaret, iar acesta este textul folosit de El:

„Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să vestesc săracilor Evanghelia; M-a trimis să tămăduiesc pe cei cu inima zdrobită, să propovăduiesc robilor de război slobozirea, și orbilor căpătarea vederii; să dau drumul celor apăsați și să vestesc anul de îndurare al Domnului.” (Luca 4 : 18 – 19)

Nu doar că a vindecat bolnavii, ci a și încredințat aceeași lucrare și autoritate ucenicilor Lui:

„Ucenicii au plecat și au propovăduit pocăința. Scoteau mulți draci și ungeau cu untdelemn pe mulți bolnavi și-i vindecau.” (Marcu 6 : 12 – 13)

Mai târziu, când le-a dat Marea Trimitere, El a inclus promisiunea vindecătorii tuturor credincioșilor.

„Cine va crede și se va boteza va fi mântuit; dar cine nu va crede va fi osândit. Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi; vor lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.” (Marcu 16 : 16 – 18)

Această promisiune nu era doar pentru apostoli, ci este încă valabilă astăzi pentru cei care cred. Observați cuvintele lui Isus în Matei 28 : 19 – 20:

„Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin.”

Decretul vindecării divine oferit Bisericii

Așa cum Dumnezeu a dat legi și porunci de vindecare pentru Biserica din vechime, la fel a dat o poruncă prin care a autorizat lucrarea de vindecare în Biserica din Noul Testament.

„Este vreunul printre voi bolnav? Să cheme pe prezbiterii bisericii; și să se roage pentru el, după ce-l vor unge cu untdelemn în Numele Domnului. Rugăciunea făcută cu credință va mântui pe cel bolnav, și Domnul îl va însănătoși; și, dacă a făcut păcate, îi vor fi iertate. Mărturișiți-vă unii altora păcatele și rugați-vă unii pentru alții, ca să fiți vindecați. Mare putere are rugăciunea fierbinte a celui neprihănit.” (Iacov 5 : 14 – 16)

Lucrul remarcabil este că nu există niciun loc, nici cel mai mic indiciu în Scriptură care să spună că porunca Domnului de a ne ruga pentru cei bolnavi a fost vreodată anulată. De asemenea, în împlinirea Cuvintelor și promisiunii Sale, El este Același astăzi, așa cum era ieri.

Cum rămâne cu doctorii? Nu încercăm sub nicio formă să vorbim împotriva celor din domeniul medical, care au făcut o lucrare atât de excelentă alinând și vindecând bolile umanității. După ce Dumnezeu a dat Israelului legământul de vindecare, El i-a

învăţat legi de sănătate şi a numit oameni pentru a se ocupa de aceste legi. Lumea are nevoie de bărbaţi calificaţi pentru a-i învăţa pe oameni cum să aibă grijă de corpurile lor. Domnul Isus Hristos nu i-a criticat pe cei care au avut grijă de cel bolnav şi rănit (Luca 10 : 34). El a zis că cel care e bolnav are nevoie de doctor (Matei 9 : 12). De exemplu, mamele au nevoie de îngrijiri speciale atunci când dau naştere copiilor lor.

Toate persoanele educate apreciază valoarea ajutorului dat bolnavilor de către personalul calificat, dar doctorii nu pot să meargă mai departe de atât. Chiar şi ei mărturisesc că pot doar să ajute natura.

În graţia Sa, Dumnezeu ne-a dat asigurarea unui corp sănătos dacă vom accepta Cuvintele Sale. O asigurare la fel de importantă ca promisiunea vindecării sufletelor noastre.

Capitolul 4

Cum poți fi vindecat

Stim cu toții că există oameni care aud mesajul Evangheliei și sunt mântuiți, în timp ce alții trăiesc fără mântuire. La fel, există oameni care aud gloriosul adevăr al vindecării și eliberării divine, dar nu reușesc să fie vindecați. De ce se întâmplă acest lucru?

Cei mai mulți dintre noi știm că primim darul nu datorită meritelor noastre, ci pentru că Domnul Isus Hristos l-a procurat pentru noi la Calvar. Totuși, putem face lucruri care pot opri credința noastră. Haideți să aruncăm o privire la câțiva din cei mai importanți pași spre vindecare.

Pregătește-ți inima

Un motiv foarte comun pentru care oamenii nu primesc vindecarea este din cauză că nu își fac timp pentru a primi Cuvântul lui Dumnezeu în inimile lor. Aceștia insistă că s-au rugat înainte de a ști despre ce este vorba. „Credința vine în urma auzirii; iar auzirea vine prin Cuvântul lui Hristos.” (Romani 10 : 17)

Hristos a mers în orașul Lui natal, Nazaret, ca să învețe și să vindece bolnavii, dar oamenii au privit la El cu neîncredere și scepticism. Pentru ei El era doar un tâmplar. Prin urmare, în Nazaret au fost vindecați foarte puțini oameni. „N-a putut să facă nicio minune acolo, ci doar Și-a pus mâinile peste câțiva bolnavi și i-a vindecat.” (Marcu 6 : 5)

Dacă vrei să fii vindecat, fă-ți timp ca să citești și să ascuți Cuvântul lui Dumnezeu, ca inima ta să fie pregătită ca să înțeleagă și să cunoști care sunt condițiile necesare pentru a primi vindecarea.

Fii sigur că este voia lui Dumnezeu ca să fii vindecat

Bineînțeles, cineva nu poate primi vindecarea dacă are îndoieli și nu știe dacă este sau nu voia lui Dumnezeu ca să fie vindecat. Într-adevăr, dacă Dumnezeu nu Și-a descoperit deja voia Lui în această privință, niciunul dintre noi n-am avea motive ca să credem. Cu toate acestea, de vreme ce a făcut foarte clar acest lucru, și anume că este voia Lui, atunci cum putem noi, prin atitudinea noastră, să spunem: „Doamne, nu știu dacă Tu chiar vorbești serios în legătură cu ceea ce ai promis.” Dumnezeu nu-și bate joc de suferințele poporului Său. Cuvântul Lui e „Da” și „Amin”. Isus a zis leprosului: „Da, vreau; fii curățat.” Așadar, promisiunea este valabilă și astăzi. „... vor lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.” (Marcu 16 : 18) Dacă vei crede, atunci, cu siguranță, vei fi vindecat.

Mărturisește toate păcatele din viața ta

Inclusă în promisiunea de vindecare, în Iacov 5 : 13 – 16, este o clauză care este adesea trecută cu vederea. Este scris: „Mărturișiți-vă păcatele unii altora și rugați-vă pentru ca să fiți vindecați.” Boala ar putea fi rezultatul unui anumit păcat; noi trebuie să fim gata să ne mărturisim păcatele și să ne lăsăm de ele. David spune în Psalmul 66 : 18: „Dacă aș fi cugetat lucruri nelegiuite în inima mea, nu m-ar fi ascultat Domnul.” Dacă ai greșit în fața cuiva, du-te la el și mărturisește ceea ce ai făcut rău și vei fi vindecat. Îți neglijezi trupul fumând sau fiind supraponderal? Roagă pe Dumnezeu ca să te ajute cu aceste probleme care au provocat boala și chiar moartea unora.

Un duh de neiertare poate să oprească vindecarea

Ne amintim cazul unei femei, care a avut un duh de încăpățănare și amărăciune în inima ei. Aceasta aproape că a distrămat o adunare care se chinuia să supraviețuiască. Apoi, suferința a venit asupra ei în forma unei opresiuni serioase din partea dușmanului. Din cauza severității atacului, ea putea chiar să moară. Cu toate acestea, ea a strigat și a cerut milă de la Domnul, apoi a chemat fiecare membru din biserică la patul ei și le-a cerut iertare. Domnul a ridicat-o. După aceea, din ceea ce cunoaștem, ea a manifestat un duh caracterizat de blândețe și modestie. A fost vindecată pentru că a fost gata nu doar să-și mărturisească păcatul, ci și să se lase de el.

Stabilește un timp

Unii nu stabilesc niciodată un timp pentru eliberare, ci continuă să lase acest lucru pentru viitor. Aceștia spun întotdeauna „Dumnezeu are să mă vindece”, în loc să spună „Dumnezeu m-a vindecat”. Isus a zis: „De aceea vă spun că orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați și primit, și-l veți avea.” (Marcu 11 : 24) Vine o vreme când trebuie să luăm atitudine, crezând că Dumnezeu a lucrat deja. S-ar putea ca rezultatele să nu apară imediat și să nu fie vizibile exact în acel moment, dar nu asta contează. Isus a văzut un smochin care nu avea niciun fruct. Arătând ce se va întâmpla cu viețile celor care nu aduc niciun „fruct”, Isus a blestemat smochinul. Rădăcinile aceluia smochin au murit în momentul în care Isus l-a blestemat, dar rezultatele nu au fost vizibile până mai târziu. Cineva primește răspuns la rugăciunea lui în momentul în care crede cu adevărat că lucrarea s-a făcut, deși s-ar putea ca rezultatele să fie vizibile abia mai târziu. Cât timp durează simptomele fizice, noi nu trebuie să ne îndoim, ci să-l muștrăm pe Satana. La fel cum păcătosul are un timp în care crede în Dumnezeu pentru mântuire, tot așa și o persoană bolnavă trebuie să stabilească un timp când primește vindecarea.

Nu fii călduț din punct de vedere spiritual

Unii nu au o dorință suficientă și puternică pentru a obține un răspuns de la Dumnezeu. Isus a zis: „Orice lucru cereți, când vă rugați...” În primele zile ale domniei regelui Asa în Iuda, el a slujit pe Domnul cu toată inima lui. În acele zile, toți locuitorii din Iuda au intrat într-un legământ pentru a-L căuta pe Domnul cu toată inima lor (2 Cronici 15 : 12 – 13). Versetul 15 ne spune că ei „căutaseră pe Domnul de bunăvoia lor și-L găsiseră. Și Domnul le-a dat odihnă de jur împrejur.”

Deși sunt oameni care lasă ca obstacolele și dificultățile să-i descurajeze în a obține vindecare, sunt și alții care sunt hotărâți să obțină un răspuns.

Predă-te lui Dumnezeu în totalitate, astfel încât să te poată conduce în voia Sa perfectă. Pune-L pe Dumnezeu pe primul loc în viața ta și El va avea grijă de nevoile tale. Este important să ne amintim că Biblia spune: „Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra.” (Matei 6 : 33)

Nu uita că vindecarea poate să vină treptat

Deși multe vindecări se produc instantaneu, unele din cele mai mari eliberări de boală nu au avut loc imediat. Totuși, nu s-au produs la fel de repede pe cât ochiul uman poate vedea. Este adevărat că cele mai multe miracole au avut loc în timp ce rostea cuvântul, totuși, nu toate. Când a vindecat Isus pe cei zece leproși, El le-a zis să meargă și să se înfățișeze înaintea preoților. Aparent, nu a existat nicio dovadă imediată a vindecării. Cu toate acestea, ei au ascultat de Domnul, iar când s-au aflat la o anumită distanță, aceștia au fost vindecați de lepra lor. Credința lor de a accepta Cuvântul lui Dumnezeu le-a adus vindecarea, deși la început nu puteau să vadă vreo schimbare. Singurul lucru dezamăgitor legat de acest miracol, așa cum va fi notat în capitolul următor, este faptul că doar unul dintre leproși s-a întors ca să mulțumească Domnului (Luca 17 : 15 – 18)

În primul miracol de vindecare, Isus a învățat pe oameni o lecție fundamentală despre credință. Datorită ungerii unice care era peste Hristos, cele mai multe vindecări făcute în lucrarea Lui au avut loc instantaneu. Dar Hristos nu a vrut ca oamenii să aibă impresia că aceasta era singura cale prin care puteau fi vindecați. Domnul a dorit să vadă o credință zidită pe ceva mai puternic decât „semne și minuni”, mai puternic decât ceea ce ochiul uman poate vedea. El a vrut să pună în inimile ucenicilor Lui o credință care să se bazeze pe Cuvântul lui Dumnezeu. A vrut să imprime acest lucru în ei chiar de la începutul lucrării Sale de misiune, atunci când a avut loc prima vindecare. Omului nobil, care a venit la Isus și L-a rugat disperat ca să Îi vindece copilul, Isus i-a zis: „Dacă nu vedeți semne și minuni, nu veți crede.” Parafrazat, Isus a vrut să spună: „Vei crede, chiar dacă fiul tău nu va fi vindecat imediat?” Nobilul a ezitat la început, dar, aparent, și-a acceptat lecția, deoarece atunci când Domnul a zis: „Du-te. Fiul tău trăiește”, el s-a întors acasă și a avut încredere în cuvântul rostit.

Nobilul a înțeles din cuvintele lui Isus că s-ar putea să nu aibă loc nicio manifestare spectaculoasă, dar, chiar fără acestea, copilul se va face bine. Când a ajuns acasă, omul a întrebat când a început copilul să se simtă bine. Aceștia i-au zis că fiul

lui s-a simțit bine exact în ceasul în care a rostit Isus cuvântul. Observați că aici, deși vindecarea s-a putut vedea treptat, Scriptura vorbește despre vindecare ca fiind un miracol. (Ioan 4 : 54)

Capitolul 5

Cum să îți păstrezi vindecarea

Din ce s-a scris în capitolele anterioare, este evident că umblarea creștină implică lupta împotriva forțelor Satanei. Aceste forțe ne atacă în multe domenii – spiritual, fizic și psihic. Un copil al lui Dumnezeu trebuie să fie foarte atent și să nu privească superficial lupta spirituală. Acesta trebuie să știe că există dușmani nevăzuți care îl vor ataca la fiecare pas. Totuși, armele luptei noastre sunt puternice și prin ele suntem victorioși. În Isus Hristos putem face toate lucrurile, chiar să biruim cele mai dificile fortărețe ale inamicului. Până când va veni Isus, prețul victoriei continue implică vegherea permanentă. Așa cum Domnul a zis: „Vegheați, dar, în tot timpul și rugați-vă, ca să aveți putere să scăpați de toate lucrurile acestea care se vor întâmpla și să stați în picioare înaintea Fiului omului.” (Luca 21 : 36)

Victoria asupra dușmanului depinde într-o anumită măsură de cunoașterea vicleniei și uneltirilor adversarului. Să fii prevenit înainte de vreme înseamnă să ai armele pregătite din timp. Ar trebui să știm și să realizăm că păcatul sau nepăsarea va dărâma zidul protector pe care Dumnezeu l-a pus pentru noi. Am văzut în Faptele Apostolilor 10 : 38 și Luca 11 : 24 – 26 că boala, în general, este cauzată, într-o formă sau alta, de opresiune satanică, și că, odată ce demonul este scos afară din om, acesta „umblă prin locuri fără apă și caută odihnă. Fiindcă n-o găsește, zice: „Mă voi întoarce în casa mea, de unde am ieșit.” Dacă omul continuă să trăiască în nepăsare și dacă nu este preocupat cu lucrurile spirituale, demonul se va întoarce cu întăriri, invitând și alți demoni ca să împartă locuința cu el și controlând omul de șapte ori mai mult. Așadar, instrucțiunile date de Cuvântul lui Dumnezeu și ascultarea sunt imperios necesare celor care au fost eliberați și vindecați.

Vei face față ispitei

Fiecare creștin va mărturisi că, după ce este salvat, Satana se întoarce ca să-l ispitească. Acesta este un lucru de așteptat. Diavolul i-a zis chiar și Domnului Isus Hristos: „Dacă Tu ești Fiul lui Dumnezeu”. Dacă Satana a putut să pună la îndoială relația dintre Hristos și Dumnezeu, atunci trebuie să fim siguri că nici pe noi nu ne va cruța. Dumnezeu a înlăturat pe Satana folosind Cuvântul lui Dumnezeu. La fel ni se spune și nouă să facem. Ceea ce vrem să spunem este aceasta: așa cum Satana ispitește oamenii și aruncă îndoiala asupra mântuirii și vindecării sufletelor lor, de asemenea, va încerca să arunce îndoiala asupra primirii vindecării în trupurile lor. Va încerca să aducă anumite simptome în trupul persoanei care a fost vindecată. Dacă cineva acceptă sugestia celui rău, calea sau ușa spre boală și durere este deschisă prin îndoială. Durerea poate să revină. Cu toate acestea, dacă omul respinge vocea celui rău și se bazează pe Cuvântul lui Dumnezeu pentru vindecare, omul va reuși să înlătore și îndoiala, dar și

simptomele. Să luăm acum în considerare unele din lucrurile care au făcut ca oamenii să-și piardă vindecarea.

Nu continua în păcat

Așa cum am observat în capitolele anterioare, în cele mai multe cazuri, păcatul este cauza directă a bolii. Se presupune, așadar, că persoana care vine la Dumnezeu pentru vindecare s-a pocăit și s-a lăsat de păcat. Nu are niciun rost să tratezi o persoană otrăvită, dacă aceasta continuă să ia otravă. Nu există niciun rost să încerci să dai vindecare unei persoane care continuă de bună voie să trăiască o viață de păcat.

După ce ai primit răspunsul la rugăciunea ta, continuă să trăiești pentru Dumnezeu. Este trist că anumiți oameni vin la Dumnezeu doar când au o urgență. Apoi, după ce s-a terminat, aceștia uită de Dumnezeu sau de promisiunile pe care le-au făcut în timpul momentelor de criză. Legea păcatului și pedeapsa pentru păcat nu au fost niciodată anulate. Cineva nu se poate aștepta să fie în continuare vindecat dacă nu trăiește pentru Dumnezeu.

Mărturisește despre vindecarea ta

Mulți oameni, după ce au primit o vindecare glorioasă, au eșuat în a da slavă lui Dumnezeu. Omul vindecat, înainte de toate, are obligația de a spune altora că a fost vindecat, iar apoi, să dea mulțumiri lui Dumnezeu. Cei nouă leproși vindecați nu s-au întors ca să mulțumească pentru vindecare. Hristos menționează că doar unul din ei s-a întors ca să dea glorie lui Dumnezeu. Proporția nu este mai bună în zilele noastre. Vedem că mulți oameni care au fost vindecați nu se mai ostenesc să depună mărturie, deși au promis solemn că vor face. Data următoare când auzim de ei este atunci când se îmbolnăvesc iarăși. Puțini oameni realizează care este atitudinea lui Dumnezeu față de nerecunoștință. Este păcatul erei. Primul pas al omului în apostazie este descris în Romani 1 : 21: „fiindcă, măcar că au cunoscut pe Dumnezeu, nu L-au proslăvit ca Dumnezeu, nici nu I-au mulțumit”. Dacă cineva vindecat are iarăși parte de durere, atunci ar trebui să se întrebe: „I-am mulțumit eu lui Dumnezeu?”

Când partea vizibilă a bolii s-a dus, atunci ar trebui să se depună mărturie. Omului lunatic, vindecat de Isus, i-a zis: „Du-te acasă la ai tăi și povestește-le tot ce ți-a făcut Domnul și cum a avut milă de tine.” (Marcu 5 : 19)

Umple-ți viața cu lucrurile spirituale

Isus, vorbind despre omul din care a fost scos un demon, a spus că demonul a decis să se întoarcă în „casa” de unde a fost scos. La întoarcere, el a găsit casa goală și curată. Cu alte cuvinte, lucrările celui rău au fost înlăturate, dar nu s-a depus niciun efort pentru a le înlocui cu lucrările lui Dumnezeu. Un gol spiritual a fost lăsat în acea parte a naturii sale, care trebuie să vnezeze pe cineva, fie pe Dumnezeu, fie dumnezeii acestei lumi. Satana, văzând avantajul pe care îl are, a intrat cu alte șapte duhuri necurate, mai

rele decât el, astfel încât ultima stare a omului a fost mai rea decât prima.

Sunt unii care nu tânjesc după lucrurile spirituale, ci în schimb, se dedică în glorificarea propriei persoane și satisfacerea carnală. Când ne hrănim cu lucrurile acestei lumi nu mai lăsăm loc pentru viața spirituală. Ce necaz pentru acea persoană! Când Satana vede că poate să intre din nou în viața omului, iar acesta observă că nu mai are parte de eliberare, omul face încă un pas către planurile dușmanului!

Nu exagera

Când primește vindecarea, omul găsește o nouă putere, dar aceasta nu trebuie să fie folosită în mod inutil. Am văzut oameni care, după ce au fost vindecați în mod minunat, au avut atât de puțină înțelepciune. Rețineți că până și un bărbat bun, dacă își obosește puterile, ar putea să nu reziste în fața unui chin care profită de slăbiciunea lui. Cu cât mai mare este riscul la care se supune o persoană care nu și-a consolidat puterile și care trebuie să aibă mare grijă de trupul său? Totuși, acest lucru nu înseamnă că cineva trebuie să se răfețe ca un copil. Într-adevăr, zi de zi trebuie să laude și să slăvească pe Dumnezeu și, făcând așa, eliberarea și vindecarea lui vor fi o minunată mărturie a puterii de vindecare a lui Dumnezeu. Nu putem sublinia îndeajuns faptul că unii își vor pierde vindecarea pentru că nu își îngrijesc în mod corespunzător trupurile imediat după ce au fost vindecați.

Eșecul de a recunoaște vindecarea

Unii nu își recunosc vindecarea. De exemplu, un tip de cancer care a fost ucis trebuie să iasă din corp. Uneori, acest lucru este însoțit de durere. Dacă persoana devine fricoasă, este posibil ca Satana să profite de acea teamă. O femeie, după ce s-au rugat pentru ea, a devenit atât de înspăimântată încât s-a decis să se opereze. Operația a arătat că nu mai avea cancer. Uneori, după rugăciune, partea bolnavă va elimina reziduurile, și făcând astfel, s-ar putea ca durerea să fie mai greu de suportat. Dacă omul este calm în credința lui, otrava va trece, iar el va vedea că s-a vindecat. Nu este necesar ca acest lucru să fie vizibil imediat. Într-adevăr, unii oameni își pun încrederea în asta, iar când se dezvoltă cel mai mic simptom nefavorabil, aceștia își pierd toată încrederea. Dar, dacă credința este bazată pe Cuvântul lui Dumnezeu, s-ar putea ca simptomele să apară și să dispară, dar vindecarea va veni cu siguranță, deoarece Cuvântul lui Dumnezeu, când este crezut, nu dă greș.

Privește la Hristos, nu la simptomele tale

Mai presus de toate, ațintește-ți privirile asupra promisiunii, nu asupra simptomelor tale. Privind și alimentând durerea, rezultatul va fi o credință șovăitoare. Rugăciunea noastră trebuie făcută cu o credință statornică. „Dar s-o ceară cu credință, fără să se îndoiască deloc: pentru că cine se îndoiește seamănă cu valul mării, tulburat și împins de vânt încoace și încolo. Un astfel de om să nu se aștepte să primească ceva de

la Domnul” (Iacov 1 : 6 – 7). Umblarea lui Petru pe apă este un exemplu al modului în care un om poate primi pentru o clipă binecuvântarea unui incredibil miracol, ca mai apoi, în clipa următoare să se simtă în pericol. A mers pe valuri, iar atât timp cât ochii lui erau îndreptați spre Hristos, Petru a sfidat legea mării. Dar în momentul în care ochii lui nu L-au mai privit pe Hristos, ci au privit valurile și vântul, el a început să se scufunde. Siguranța și încrederea noastră în Dumnezeu, fie pentru trup sau suflet, nu este bazată pe experiențe anterioare, ci pe o încredere continuă în Dumnezeu. Observăm că Petru a avut, cel puțin, prezența de spirit ca să strige la Hristos atunci când a văzut că începe să se scufunde. Și a fost salvat, dar nu prin credința lui, ci prin credința Domnului Isus.

Capitolul 6

Cum să-ți eliberezi credința și să primești vindecarea de Kenneth Hagin

Atunci când un copil al lui Dumnezeu are nevoie de vindecare sau eliberare, este necesar ca acea credință să fie eliberată pentru a putea primi vindecarea, dar mulți nu știu cum trebuie să facă acest lucru. Dacă vei urma cu credincioșie pașii prezentați mai jos, poți să fii sigur că vei avea parte de o vindecare completă.

1. Fii un creștin născut din nou

Primul lucru este să știi că ești născut din nou și că trăiești în lumina pusă de Dumnezeu pe calea ta. Pentru a te converti și a deveni un copil al lui Dumnezeu, trebuie să crezi că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu. Apoi cere-I să vină și să locuiască în inima ta, astfel încât să te poată călăuzi și să fie Domn în viața ta. Dacă Îi ceri ca să vină, Domnul Isus Hristos va locui cu siguranță în tine. El a zis: „Iată Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el, și el cu Mine.” (Apocalipsa 3 : 20)

2. Folosește Cuvântul lui Dumnezeu

Din versetele redată în această broșură, alege două sau trei și memorează-le, rostește-le din nou și din nou. La fel cum a făcut și Isus când Satana l-a ispitit, vei putea și tu să te protejezi de dușman atunci când va veni la tine cu îndoiala și neîncrederea. Trebuie să știi și să realizezi pe deplin integritatea Cuvântului lui Dumnezeu. Trebuie să știi că Biblia este exact ceea ce se declară a fi. Este o revelație de la Dumnezeu pentru noi. Trebuie să știm că Biblia este Dumnezeu care ne vorbește nouă ACUM. Nu este doar o carte despre trecut și viitor; este o carte despre ACUM. Sfânta Biblie este mesajul inspirat de Dumnezeu. Evrei 4 : 12 spune: „Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tășuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii.” Aceasta înseamnă că este viu, trăiește. De aceea, Cuvântul lui Dumnezeu este un lucru viu. Dar va prinde viață pentru tine în momentul în care îl accepți și acționezi conform Cuvântului. Așadar, un pas important este să te bazezi pe integritatea Cuvântului lui Dumnezeu. Reține – Cuvântul este de foarte mare importanță. Este Dumnezeu care îți vorbește prin Cuvânt. Menține întotdeauna acea atitudine și acționează conform Cuvântului. Este ca și când Însuși Domnul Isus Hristos este cu tine și îți vorbește.

3. Stabilește un timp

Stabilește un timp pentru a cere vindecarea. Poți veni singur la Domnul sau poți să te unești cu altcineva, poate un bătrân, pastorul tău sau un alt credincios. Acum ești pregătit să aduci cererea ta înaintea Lui. Roagă-L pe Dumnezeu în Numele Fiului Său, Isus Hristos, Cel care a murit ca să te salveze de păcate și să vindece trupul și mintea ta de toată durerea și suferința, să te vindece ACUM. Apoi spune-I lui Dumnezeu că ai acceptat ceea ce face El pentru tine. Muștră pe Satana și spune-i să plece și să lase corpul tău în pace. Fă aceasta în Numele lui Isus. Spune-i Satanei că ai autoritate asupra lui potrivit versetelor din Marcu 16 : 17 și Luca 10 : 19.

4. Slăvește-L pe Dumnezeu

Slăvește pe Tatăl pentru că te-a vindecat. Continuă să-L slăvești în fiecare zi, chiar în fiecare oră, pentru că te-a vindecat, chiar dacă nu simți încă nicio diferență. Unele vindecări au loc imediat. Altele au loc treptat. Nu te uita la simptome. Nu ești vindecat pentru că te simți mai bine, ci pentru că Dumnezeu spune că ești vindecat. Omul este mincinos, dar Dumnezeu este adevărat. (Așa cum am zis, unii s-au simțit foarte rău, deși au fost vindecați – de exemplu, țesuturile moarte ale cancerului atunci când ies din corp.)

5. Mărturisește-ți vindecarea

Spune altora că ai primit vindecarea. Dacă te întreabă cum ești, spune-le că ești vindecat potrivit Cuvântului lui Dumnezeu. Niciodată să nu le spui că te simți rău sau că nu s-a întâmplat nimic. Aceasta înseamnă, de fapt, să mărturisești lucrările Satanei. Ține minte, tu vezi prin ochii credinței. Crezi și spui că ești vindecat pentru că Dumnezeu a zis că ești vindecat. Această curajoasă mărturie va întări mai mult credința ta. Acesta este momentul crucial pentru vindecarea ta prin Isus Hristos. Dacă vei crede ce a zis Isus, și nu ceea ce simți tu, atunci nu poate să aibă loc niciun eșec. Dacă vei continua să crezi în Dumnezeu, Satana va vedea că trebuie să lase trupul tău în pace.

6. Meditează la promisiunile lui Dumnezeu

Între timp, meditează în mod constant la promisiunile pe care te bazezi pentru vindecare. Privește-te pe tine însuși ca fiind ceea ce te-ai rugat. Fă planuri ca și când lucrul pentru care te-ai rugat a devenit realitate.

Lasă ca fiecare gând și fiecare dorință să afirme că ai ceea ce ai cerut. „Nu permite niciodată ca imaginea eșecului să fie în mintea ta.” Nu te îndoii nici măcar pentru un minut că ai primit răspuns. Dacă persistă îndoiala, alung-o și gândește-te asupra răspunsului. Afirmă întotdeauna că promisiunile lui Dumnezeu sunt adevărate și că rugăciunea a primit răspuns. Alungă orice sugestie, imagine, viziune, vis, impresie și

sentiment; de fapt, înlătură toate gândurile care nu contribuie la credința că ai primit ceea ce ai cerut.

Gândurile sunt conduse de observare, asociere și învățare. Păzește-te de orice rău care vrea să intre în mintea ta. Stai departe de toate lucrurile și locurile care nu ajută afirmației că Dumnezeu a răspuns la rugăciune.

În momentele de veghere gândește-te la măreția și bunătatea lui Dumnezeu. Numără-ți binecuvântările și credința ta se va mări. Laudă și slăvește pe Dumnezeu pentru ceea ce lucrează acum în tine. Reține că toate lucrurile sunt posibile celui ce crede.

7. Nu cere lui Dumnezeu în repetate rânduri

Fiecare rugăciune a ta să fie în raport cu ceea ce ai cerut – o declarație de credință. Nu cere lui Dumnezeu din nou și din nou aceleași lucruri ca și când El nu te-a auzit prima dată când ai cerut. Mai degrabă amintește-I Tatălui că încă revendici promisiunile Sale și că Îl slăvești și știi că te-a auzit și ți-a răspuns. În Isaia 43 : 26, Dumnezeu ne spune, într-adevăr, să-I amintim ceea ce I-am cerut: „Adu-Mi aminte să ne judecăm împreună, vorbește tu însuși, ca să-ți scoți dreptatea.”. Amintește Satanei că ai luat autoritate asupra atacului trupului tău.

Mulțumește lui Dumnezeu în mod constant pentru vindecare. Apoi duhul tău (omul interior) se va ridica, va lua promisiunile lui Dumnezeu și vei vedea victoria asupra bolii.

8. Spune cu voce tare ceea ce crezi

Mărturisește-ți credința – aceasta înseamnă să spui cu voce tare ceea ce crezi. „Căci prin credința din inimă se capătă neprihănirea, și prin mărturisirea cu gura se ajunge la mântuire” (Romani 10 : 10).

„Adevărat vă spun că, dacă va zice cineva muntelui acestuia: <<Ridică-te și aruncă-te în mare>>, și dacă nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că ce zice se va face, va avea lucrul cerut.” (Marcu 11 : 23)

Observați că al zecelea capitol din Romani vorbește despre „mântuire”, dar acesta nu este adevărat doar în ce privește mântuirea. Este adevărat în tot ce primești de la Dumnezeu. Tot ce primești de la Dumnezeu vine în același mod – prin credință. Omul crede cu inima că rugăciunile lui vor avea răspuns, iar cu gura mărturisește acest lucru. Atunci când vine vorba de vindecare, omul crede cu inima, iar cu gura mărturisește despre aceasta. Orice primești de la Dumnezeu, vine în acest mod.

Observați iarăși textul din Marcu 11 : 23: „Adevărat vă spun că, dacă va zice cineva muntelui acestuia: <<Ridică-te și aruncă-te în mare>>, și dacă nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că ce zice se va face, va avea lucrul cerut.” În acest text, Isus vorbește o dată despre a crede și de trei ori despre a spune. Mulți oameni cred, dar nu spun acest lucru. Omul trebuie să rostească ceea ce crede că are să lucreze pentru el. Niciun verset din Biblie nu spune că, dacă cineva doar crede din toată inima, va primi un răspuns. Biblia ne învață că, dacă credem cu toată inima și mărturisim cu gura, orice

vom cere, vom primi. Versetele 9 și 10 din Romani 10 spun acest lucru, iar noi știm că este adevărat.

Observați versetul 8: „Ce zice ea deci? <<Cuvântul este aproape de tine: în gura ta și în inima ta.>> Și cuvântul acesta este Cuvântul credinței, pe care-l propovăduim noi.” Din nou, cuvântul credinței, ca să poată lucra, trebuie să fie în gurile noastre la fel cum este în inimile noastre. Dacă este doar în inimile noastre, atunci nu va lucra. Dar când este în inimi și în gurile noastre, slavă lui Dumnezeu, lucrul acesta va lucra. „Cu gura este făcută mărturisirea”.

Poți să spui: „Sunt vindecat”, „Am credință” sau „Cred că am ceea ce am cerut în rugăciune”, la fel de ușor cum poți să faci declarații de necredință. Poți să ai gânduri de credință la fel de ușor cum poți avea gânduri de necredință și îndoială. Gândurile și mărturisirea cu gura vor duce inima din înfrângere la victorie. Nu accepta „Nu” drept răspuns. Nu fii respins. Este dreptul familiei noastre, ca și copiii ai lui Dumnezeu, dreptul de răscumpărare, dreptul evanghelic, dreptul nostru să avem ceea ce Dumnezeu ne-a promis. Va veni. Este al tău acum, așa că acceptă răspunsul și va deveni realitate.

Mărturisirea noastră poate fi: „Dumnezeu este cu mine”. „Cel ce este în voi este mai mare decât cel ce este în lume.” (1 Ioan 4 : 4). Poți spune fără teamă: „Dumnezeu este în mine acum”. Vei vedea că mărturisirea credinței tale Îl va face pe Dumnezeu să lucreze pentru tine. El se va ridica în tine și te va face bine. Stăpânul creației este în tine. Poți să trăiești fără teamă știind că El este mai mare decât orice forțe care vin împotriva ta. Aceasta ar trebui să fie mărturisirea ta continuă. Persistă asupra acestui lucru.

De fapt, nu există credință fără mărturisire. Mărturisirea este calea credinței de a se exprima. Credința este a inimii, a duhului. Credința crește cu mărturisirea ta. Nu realizezi dincolo de ceea ce spui. Dacă spui că nu poți, atunci nu vei putea. Nu vei obține ceva. Dar dacă spui că poți, atunci ai să poți. Poți avea ceea ce spui, fie credință, fie necredință. Afectează puternic duhul sau omul tău lăuntric.

Motivul pentru care majoritatea creștinilor, deși sinceri, sunt totuși slabi, este datorită faptului că niciodată n-au îndrăznit să mărturisească ce sunt ei în Hristos. Mărturisește cu îndrăzneală ceea ce Cuvântul lui Dumnezeu declară că ești în Hristos. Pe măsură ce faci acest lucru, credința ta se va mări. Motivul pentru care credința este înăbușită și ținută în robie este din cauză că nu ai îndrăznit niciodată să mărturisești că ești ceea ce Dumnezeu spune că ești. Credința nu crește niciodată mai presus de mărturisirea ta. Mărturisirea ta zilnică a ceea ce înseamnă Tatăl pentru tine, a ceea ce Isus face chiar acum pentru tine la dreapta Tatălui, și ceea ce mărețul Său Duh Sfânt lucrează în tine, va construi o credință solidă și pozitivă. Nu te vei teme de nicio circumstanță. Nu te vei teme de nicio boală. Nu te vei teme de nicio condiție. Vei înfrunța viața fără teamă și vei fi victorios. Dacă ai de gând ca mai întâi să devii victorios, iar apoi să crezi că ești unul, atunci te înșeli. Mai întâi trebuie să mărturisești, iar apoi devii victorios. Mărturisirile credinței creează realitatea.

9. Fă ceea ce nu puteai face înainte

Fă lucrurile pe care nu le puteai face înainte. Dacă nu te puteai apleca, fă acest lucru.

Dacă nu puteai merge înainte, începe să mergi. Dumnezeu a promis să onoreze credința ta. Dacă înainte nu puteai să vezi, începe să vezi. „Tot așa și credința: dacă n-are fapte, este moartă în ea însăși.” (Iacov 2 : 17)

Ține minte că Scriptura zice: „credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd.” (Evrei 11 : 1) Când vezi răspunsul, nu mai ai nevoie de credință pentru el. **DOAR CÂND NU VEZI RĂSPUNSUL CU SIMȚURILE TALE FIZICE, ATUNCI ÎȚI EXERSEZI CREDINȚA.**”

Sănătatea divină

Un ultim mare adevăr despre vindecare ar trebui să fie îmbrățișat de fiecare creștin. Deși este voia lui Dumnezeu să ne vindece de fiecare dată când suntem bolnavi, planul Său perfect nu este ca noi să fim în continuă nevoie de vindecare, ci să trăim în sănătate divină și putere, așa cum ni se arată în 3 Ioan 2: „Preaiubitule, doresc ca toate lucrurile tale să-ți meargă bine, și sănătatea ta să sporească tot așa cum sporește sufletul tău.” El îți va reînnoi puterea. Așa cum nu este voia lui Dumnezeu ca noi să fim mântuiți din nou și din nou, ci să rămânem sănătoși spiritual, la fel nu este voia Lui ca El să ne vindece din nou și din nou. El dorește ca noi să fim sănătoși. Așadar, ori de câte ori Satana încearcă să pună o slăbiciune în trupurile noastre, noi trebuie imediat să urmăm acești pași pentru a-l forța să se retragă înainte de a interveni asupra noastră.

Până acum am fost preocupați în special de vindecarea celor care sunt deja bolnavi. Dar Dumnezeu are pentru tine, copilul Său, ceva mai mult decât vindecarea. Dumnezeu a spus că voia Lui este ca tu „să sporești în sănătate așa cum sporește și sufletul tău” (3 Ioan 2). Când Dumnezeu a dat legământul de vindecare copiilor lui Israel, El nu scos atât de mult în evidență vindecarea așa cum a făcut cu sănătatea divină. El a zis că, dacă Israelul va asculta de poruncile Domnului, boala și suferințele, care au venit peste egipteni, nu vor veni asupra lor.

Ca nu cumva poporul Israel să nu înțeleagă adevărata însemnătate a legământului de vindecare, Domnul a repetat promisiunea în cuvinte ușor diferite: „Voi să sluiți Domnului Dumnezeului vostru, și El vă va binecuvânta pâinea și apele, și voi îndepărta boala din mijlocul tău.” (Exod 23 : 25)

Promisiunea este repetată, dar și condițiile. Poporul trebuia să slujească pe Domnul, iar El avea să-i binecuvinteze luând „boala din mijlocul lor ...”

Din nou, în cartea Deuteronom, promisiunea sănătății divine și imunitatea față de boală este iarăși repetată:

„Domnul va depărta de tine orice boală; nu-ți va trimite niciuna din acele molime rele din Egipt, pe care le cunoști, ci va lovi cu ele pe toți cei ce te urăsc.” (Deuteronom 7 : 15)

Este interesant să observăm că Deuteronom încheie cu observația că, dacă ciurma și boala din Egipt vor apărea printre poporul lui Dumnezeu, acesta va fi un semn al neascultării lor. (Deuteronom 28 : 15 – 28)

Lucrul remarcabil este că poporul Israel a trăit pentru o perioadă de timp

sub binecuvântarea promisiunii. Au fost și excepții, anumiți oameni neascultând de Dumnezeu. Au existat cârtiri și poftă care au atras boala și suferința asupra lor. Dar ca întreg, pentru o lungă perioadă de timp, în timp ce națiunea călătorea prin pustiu, oamenii au fost imuni la boli. De aceea psalmistul a putut să spună: „A scos pe poporul Său cu argint și aur, și niciunul n-a șovăit dintre semințiile Lui.” (Psalmul 105 : 37)

Scriptura ne oferă exemple de oameni care s-au bucurat de sănătate divină. Unul din ei a fost Moise, care a ajuns la vârsta avansată de 120 de ani. În mod natural, am putea să presupunem că a ajuns extrem de bătrân și neputincios, totuși, el a avut puterea unui tânăr până în momentul morții sale:

„Moise era în vârstă de o sută douăzeci de ani când a murit; vederea nu-i slăbise, și puterea nu-i trecuse.” (Deuteronom 34 : 7)

Moise nu a fost singurul exemplu de om care s-a bucurat de sănătatea divină. Caleb, unul din cele 12 iscoade și unul din cei doi care au adus înapoi „un bun raport”, la vârsta de 75 de ani a avut o mărturie remarcabilă:

„Acum iată că Domnul m-a ținut în viață, cum a spus. Sunt patruzeci și cinci de ani de când vorbea Domnul astfel prin Moise, când umbla Israel prin pustiu; și acum iată că azi sunt în vârstă de optzeci și cinci de ani.” (Iosua 14 : 10)

Este evident că motivul pentru care am avut atât de multă suferință în Biserică este pentru că am restricționat promisiunea lui Dumnezeu la vindecare repetată în loc de promisiune a sănătății. Bineînțeles, există anumite condiții ale promisiunii, condiții arătate foarte clar de Scriptură. Dacă ascultăm poruncile Domnului și avem părtășie cu El, atunci este dreptul nostru de a avea parte de sănătate divină. Așadar, când Satana încearcă (așa cum face) să pună boala și durerea asupra trupurilor noastre, noi nu trebuie să așteptăm până când devenim copleșiți de boală. La primul atac al Satanei, noi trebuie să ne ridicăm și să-l muștrăm. „Împotriviți-vă diavolului și el va fugi de la voi.” (Iacov 4 : 7) Trebuie să continuăm să ne luptăm cu el până când vede că suntem hotărâți să-l înfrângem.

Biblia ne învață că este voia lui Dumnezeu ca cel credincios să aibă o viață lungă și folositoare, binecuvântată cu sănătate și putere. Cel mai bun este Psalmul 91, care ar trebui citit din nou și din nou:

„Cel ce stă sub ocrotirea Celui Preaînalt și se odihnește la umbra Celui atotputernic, zice despre Domnul: <<El este locul meu de scăpare și cetățuia mea, Dumnezeul meu în care mă încred!>> Da, El te scapă de lațul vânătorului, de ciumă și de pustiirile ei. El te va acoperi cu penele Lui și te vei ascunde sub aripile Lui. Căci scut și pavăză este credințioșia Lui! Nu trebuie să te temi nici de groaza din timpul nopții, nici de săgeata care zboară ziua, nici de ciuma care umblă în întuneric, nici de molima care bântuie ziua în amiaza mare. O mie să cadă alături de tine, și zece mii la dreapta ta, dar de tine nu se va apropia. Doar vei privi cu ochii și vei vedea răsplătirea celor răi. Pentru că zici: <<Domnul este locul meu de adăpost!>> și faci din Cel Preaînalt turnul tău de scăpare, de aceea nicio nenorocire nu te va ajunge, nicio urgie nu se va apropia de cortul tău. Căci El va porunci îngerilor Săi să te păzească în toate căile tale; și ei te vor duce pe mâini, ca nu cumva să-ți lovești piciorul de vreo piatră. Vei pași peste lei și peste năpârci și vei călca peste pui de lei și peste șerpi. – <<Fiindcă Mă iubește – zice Domnul – de aceea îl voi izbăvi; îl voi ocroti, căci cunoaște Numele Meu. Când Mă va chema, îi voi răspunde; voi fi cu el în strămtorare, îl voi izbăvi și-l voi proslăvi. Îl voi sătura cu viață

lungă și-i voi arăta mântuirea Mea>>.”

Psalmul 103 : 5 vorbește chiar despre reînnoirea tinereții celui credincios:

„El îți satură de bunătați bătrânețea și te face să întineresti iarăși ca vulturul.”

Bineînțeles, fiecare promisiune are o condiție. Condiția, în acest caz, este ca omul să se împlinească pe el însuși cu lucrurile cerești și nu cu cele de pe Pământ. El trebuie să se înalțe ca vulturul deasupra lucrurilor neînsemnate ale acestei lumi. Trebuie să învețe să trăiască în locul ceresc împreună cu Domnul Isus Hristos.

„El ne-a înviat împreună și ne-a pus să ședem împreună în locurile cerești, în Hristos Isus” (Efeseni 2 : 6).

În încheiere vom privi spre cuvântul din Proverbe, care ne spune că, dacă stăm cu sârguință lângă Cuvântul lui Dumnezeu, atunci putem pretinde promisiunea sănătății.

„Fiule, ia aminte la cuvintele mele, pleacă-ți urechea la vorbele mele! Să nu se depărteze cuvintele acestea de ochii tăi, păstrează-le în fundul inimii tale! Căci ele sunt viață pentru cei ce le găsesc și sănătate pentru tot trupul lor.” (Proverbe 4 : 20 – 22).

Ce înseamnă pentru tine moartea lui Isus Hristos pe cruce?

„Binecuvântă, suflete, pe Domnul, și tot ce este în mine să binecuvânteze Numele Lui cel sfânt! Binecuvântă, suflete, pe Domnul și nu uita niciuna din binefacerile Lui! El îți iartă toate fărădelegile tale, El îți vindecă toate bolile tale” (Psalmul 103 : 1 – 3).

Vindecarea trupului și salvarea sufletului merg împreună. O persoană va beneficia foarte puțin de vindecarea fizică dacă aceasta continuă să Îl respingă pe Hristos ca și Salvator etern. Hristos a zis: „Și ce folosește unui om să câștige toată lumea, dacă își pierde sufletul?” (Marcu 8 : 36)

Așadar, când Hristos a murit în locul nostru, El a avut grijă de toate nevoile noastre – atât spirituale, cât și fizice.

Să ne gândim la momentul în care a fost crucificat Isus. Era atârnat pe cruce, între Cer și Pământ – un eveniment pentru oameni și îngeri. Durerile deveneau tot mai greu de suportat cu fiecare moment. Moartea prin crucificare include totalul tuturor suferințelor pe care le poate experimenta corpul uman: sete, febră, umilință publică, chin continuu și îndelungat.

Era ora amiezii. În mod normal aceasta este cea mai luminoasă oră din zi, dar în acea zi, întunericul a început să coboare peste pământ. Chiar și natura, neputând să vadă o așa scenă, și-a ascuns luminile și cerul a devenit negru. Întunericul a avut un efect imediat asupra celor ce priveau. Nu au mai fost batjocuri și jigniri. Oamenii au început să plece în liniște, lăsându-L pe Isus singur să îndure cea mai grea suferință și umilire. Totuși, o mare teroare urma să vină. În locul unei părtașii fericite cu Dumnezeu, a urmat un timp de disperare și jale. Isus S-a văzut părăsit de om, dar și de Dumnezeu. Chiar și azi strigătul Lui aduce un fior de teroare. Era: „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?”

Aparent, exista un lucru pe care Dumnezeu L-a ascuns față de Fiul Său, Hristos. Dumnezeu era preocupat de faptul că Isus ar putea să nu poată îndura. Teribilul adevăr

a venit în ultimele ore de întuneric. În timp ce Soarele și-a ascuns razele, prezența lui Dumnezeu S-a retras. Deși era uneori uitat de oameni, Isus putea mereu să Se întoarcă cu încredere la Tatăl Lui Ceresc. Acum acest lucru nu era posibil, pentru că și Dumnezeu L-a uitat.

Într-adevăr, Dumnezeu L-a uitat, deși era doar pentru un moment, iar motivul este clar. În acel moment, păcatul omenirii cu toată urâtenia lui a căzut asupra lui Isus. El a devenit păcat. „Pe Cel ce n-a cunoscut niciun păcat, El L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El” (2 Corinteni 5 : 21). Hristos a fost făcut păcat pentru noi. El a luat asupra Sa păcatul omenirii, inclusiv al tău și al meu. De aceea, El trebuia ca să primească judecata care a căzut asupra Lui: separarea de Dumnezeu.

Sfârșitul se apropia. Pierderea de sânge produce o sete care nu poate fi descrisă în cuvinte. Isus a strigat: „Mi-e sete!” Cel care atârna pe cruce a însetat. El este Același care acum împlinește setea sufletelor noastre – „Dacă însetează cineva, să vină la Mine și să bea.” (Ioan 7 : 37)

Momentul final a venit. Isus Și-a plecat capul, spunând în timp ce murea: „S-a isprăvit!” Salvarea a fost completă. Este o lucrare pentru totdeauna terminată. Nu poate fi atinsă prin lucrările oamenilor sau câștigată prin post, pelerinaje sau penitență. Nu trebuie să completăm lucrarea prin eforturile noastre. Nu mai este nimic de făcut decât să acceptăm. Nu este nevoie să te chinui sau să lucrezi ceva pentru asta. Tot ceea ce trebuie să facem este doar să primim ceea ce Dumnezeu a pregătit ... un sacrificiu infinit.

Hristos a murit pentru salvarea noastră. A fost înviat apoi, după trei zile și trei nopți, ca și triumf glorios și pentru a nu mai muri niciodată. De aceea, El a zis: „PENTRU CĂ EU TRĂIESC, ȘI VOI VEȚI TRĂI” (Ioan 14 : 19)

Dumnezeu a făcut tot ce a fost posibil pentru ca tu să ai viață veșnică. El a plătit întregul preț pentru pedeapsa păcatelor tale. Acum este rândul tău ca să-L accepți pe El. Dumnezeu vede inima și mintea ta. El îți cunoaște toate gândurile tale și te iubește. Dacă vrei în mod sincer să-L accepți pe Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, în viața ta, vei fi născut din nou. Vei deveni un copil al lui Dumnezeu, iar Dumnezeu, Tatăl, va deveni Tatăl tău. Ești gata ca să-L primești acum?

Pași necesari pentru mântuire

1. RECUNOAȘTERE: „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu.” (Romani 3 : 23). „Dumnezeule, ai milă de mine, păcătosul!” (Luca 18 : 13). Trebuie să recunoști, în lumina Cuvântului lui Dumnezeu, că ești un păcătos.
2. POCĂINȚĂ: „... dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri la fel.” (Luca 13 : 3). „Pocăiți-vă, dar, și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele” (Faptele Apostolilor 3 : 19). Trebuie să vezi groaza păcatului și să te pocăiești.
3. MĂRTURISIRE: „Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curețe de orice nelegiuire.” (1 Ioan 1 : 9) „Căci prin credința din inimă se capătă neprihănirea, și prin mărturisirea cu gura se ajunge

- la mântuire” (Romani 10 : 10). Mărturisește-ți păcatele înaintea lui Dumnezeu.
4. RENUNȚĂ: „Să se lase cel rău de calea lui, și omul nelegiuit să se lase de gândurile lui, să se întoarcă la Domnul care va avea milă de el, la Dumnezeuul nostru care nu obosește iertând.” (Isaia 55 : 7) Părerea de rău pentru păcat nu este îndeajuns. Trebuie să ne lăsăm de păcat o dată pentru totdeauna.
  5. CREDE: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.” (Ioan 3 : 16) „Dacă mărturisești deci cu gura ta pe Isus ca Domn și dacă crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morți, vei fi mântuit.” (Romani 10 : 9) Crede în lucrarea completă a lui Hristos pe cruce.
  6. PRIMEȘTE: „A venit la ai Săi, și ai Săi nu L-au primit. Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu” (Ioan 1 : 11, 12). Hristos trebuie primit în mod personal în inimă, prin credință, dacă vrei ca să ai parte de nașterea din nou.

Acum, dacă te vei ruga această rugăciune, te va ajuta să Îl primești pe Isus Hristos în sufletul și în viața ta:

Dragă Tată ceresc,
 Îți mulțumesc că mă iubești,
 Cer ca Fiul Tău, Isus, să vină în viața mea.
 Știu că am păcătuit și Te-am întristat mult.
 Îți cer ca să mă ierți de toate aceste păcate și să îmi cureți viața.
 Ajută-mă să Te urmez pe Tine și învățăturile Tale.
 Protejează-mă de Satana și de rău.
 Învață-mă să Te pun pe Tine pe primul loc în toate gândurile și acțiunile mele.
 Ajută-mă să-mi iubesc aproapele așa cum Tu m-ai iubit pe mine.
 Și, Tată, arată-mi pas cu pas planul pe care L-ai pregătit pentru viața mea.
 Îți ofer viața mea și pe mine însumi.
 Te laud și te slăvesc, Domnul și Creatorul meu.
 Îți voi mulțumi mereu pentru sacrificiul făcut de Fiul Tău pe cruce,
 ca eu să pot avea viață veșnică cu Tine.
 Ajută-mă să-i câștig și pe ceilalți pentru Hristos.
 Aștept revenirea Ta pentru a mă lua în cer.
 Vino curând, Doamne Isus, Amin.

CUM SĂ PRIMEȘTI BOTEZUL CU DUHUL SFÂNT?

1. Trebuie să fii născut din nou. Acest lucru înseamnă să ceri lui Isus să-ți ierte păcatele, iar tu să accepți iertarea lui Dumnezeu, știind că „toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu” și „oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit.” (Romani 3 : 23, 10 : 9)
2. Dacă L-ai primit pe Hristos ca și Mântuitor al tău, Duhul Sfânt locuiește în

- tine. (Ioan 14 : 7; 1 Corinteni 3 : 16, 6 – 19)
3. Duhul Sfânt este o Persoană și va vorbi El Însuși dacă Îl vei lăsa.
  4. Duhul Sfânt va folosi buzele tale, limba ta și vocea ta dacă Îl vei lăsa – la fel cum vorbești în limba română.
  5. Atunci când ești plin de Duhul Sfânt, prin credință trebuie să începi vorbirea în limbi. Faptele Apostolilor 2 : 4 spune: „Și toți s-au umplut de Duh Sfânt și au început să vorbească în alte limbi, după cum le dădea Duhul să vorbească.”
  6. Să-L primești pe Hristos ca și Mântuitor a necesitat un act de credință. Vindecarea rezultă dintr-un act de credință. Vorbirea în limbi necesită credință.
  7. Când, prin credință, începi să vorbești în limbi, Duhul Sfânt Îți va da cuvintele pe care să le rostești. Aici intervine supranaturalul.
  8. Fiecărui credincios i se poruncește să „fie plin de Duhul Sfânt”. (Efeseni 5 : 18) Chiar și Maria, mama lui Isus, și frații lui de sânge, Iacov, Iose, Simon și Iuda (Matei 13 : 55; Faptele Apostolilor 1 : 14) și ucenicii Lui au primit. (Faptele Apostolilor 2 : 4) Primirea Duhului Sfânt nu este o opțiune.
  9. Odihnește-te. „Iată odihna ...” (Isaia 28 : 12)
  10. Duhul Sfânt este un dar. (Faptele Apostolilor 8 : 20; 2 : 38, 39; 11 : 27; Luca 11 : 13) Nu implori și nu lucrezi pentru un dar. Îl primești, pur și simplu.
  11. Începe fiecare zi prin a te ruga în Duhul, pentru a te zidi spiritual pe tine – este ca și cum ți-ai încărca bateriile spirituale. (1 Corinteni 14 : 4, 18)
  12. Primește acum gloriificarea lui Isus în inima ta și vorbirea prin credință în limbi necunoscute în timp ce Duhul Sfânt din tine o să îți dea cuvintele necesare.